

[Kirsten Jacobsen]

bifangster og landing af fisk i udlandet i hvert fald i praksis kommer til at ligge uden for de kvoter, som man har aftalt.

Når det drejer sig om fiskernes mindsteløn, er den måde, det er foregået på, en hel farce. Den 20. april kom der en klar beskrivelse fra rigsombudsmanden til statsministeren af, hvad det er, der er foregået, og det vil sige, at Lagtinget har vedtaget noget, som Lagtinget slet ikke mente det skulle vedtage, men det fandt det først ud af, efter at det havde stemt om det og sagen havde været inderligt og intenst debatteret i Lagtinget i utrolig lang tid. Det er næsten ikke til at forstå!

Men jeg vil gerne spørge statsministeren, hvordan i alverden det kan være, at rigsombudsmanden, som har sæde og taleret i Lagtinget, ikke på et langt tidligere tidspunkt af behandlingen af dette forslag fortalte Lagtinget, at dette ændringsforslag ville have den modsatte virkning af det, man talte om; den slags konsulentbistand burde rigsombudsmanden naturligvis yde det færøske Lagting, så vi ikke kommer ud for sådan nogle farceagtige vedtagelser, som nu skal for den færøske lagmand en gang til.

Med hensyn til arbejdsløsheds-kasserne svarer statsministeren ikke på, om den danske regering har besluttet sig til at acceptere, at landsstyret kautionerer for et lån på 50 mio. kr. Det kan meget vel blive enden på det. Arbejdsløshedsforsikringen vil ganske vist ikke acceptere det, og man har nu fundet en eller anden underlig mellemproportional løsning, hvorefter et halvoftentligt selskab som forsikringen kan påtage sig kautionen. Forsikringens bestyrelse siger dog, at det vil den ikke, for det er noget, den er blevet pålagt af politikerne, og derfor er det politikerne selv, der skal kautionere.

Men jeg synes, det er interessant, om det er på den måde, statsministeren regner med, at der kan komme penge i den færøske a-kasse, om det er accepteret fra Danmark, for det skal jo accepteres fra Danmark, hvis landsstyret kautionerer.

Jeg kunne også tænke mig at spørge statsministeren med hensyn til bankerne – for statsministeren kom slet ikke ind på andet end nogle generelle bemærkninger: Der er lige aflagt regnskab; de to banker fremlagde regnskab med et underskud på tilsammen 2,1 mia. kr.

Der er altså lige lavet en sammenslutning; man har åbnet en ny bank, man har fået det monopol, som man sagde man ikke ville have. Hele begrundelsen for, at Den Danske Bank skulle slippe ud af Færøebanken, var jo, at truslen om at lukke Færøebanken ville give et bankmonopol på Færøerne. Det har vi så nu, nu kan Den Danske Bank sidde ovre på Kongens Nytorv og klappe i hænderne over alt det, den undgik med den begrundelse. Mit spørgsmål er: Med hvilken solvensprocent åbnede den nye bank i grunden? For hvis de to banker tilsammen har haft et underskud på 2,1 mia. kr. og vi ved, hvor dårligt kørende de var før, må der efter min bedste overbevisning enten være kommet penge til, eller også kan man ikke have overholdt solvensprocenten.

Dernæst kunne jeg godt tænke mig at spørge statsministeren, om statsministeren synes, det er rimeligt, at sparekasserne, når de skal med ind under bank- og sparekasseloven, først skal betale fuld skat i 1997. Hvad er det for en konkurrenceforvridning? Hvad er begrundelsen for det?

Statsministeren kom heller ikke ind på, hvad det er, de færøske husejere er udsat for. Jeg modtager daglig breve fra færingere, som fortæller, hvad man i praksis bliver udsat for, nemlig at betingelsen for den låneomlægning, som man har hørt om, er en løbetidsforlængelse, og det eneste, det går ud på, er, at man bliver sat under fuldstændig administration af sparekassen, og at man får udbetalt nogle ganske få hundrede kroner at leve for.

Det passer jo ikke særlig godt med det, statsministeren sagde, nemlig at de penge, vi har givet fra Danmark, har vi givet for at hjælpe færingerne, for at mildne konsekvenserne af den økonomiske krise. Det strider helt imod, hvordan færingerne i deres dagligdag oplever situationen. Jeg tror ikke, der er nogen færing, som oplever, at de danske penge – uanset hvor stort milliardbeløbet nu efterhånden er blevet – har hjulpet den almindelige færing. Derimod ser man – og det kan man jo også se af de indberetninger, Rigsombudsmanden har sendt til statsministeren, så det kan vist ikke være statsministeren ubekendt – hvordan den almindelige færing føler at pengene vender på en tallerken i Thorshavn og går tilbage til nogle kreditinstitutter.